

Rozważania Biblijne - 14 listopada

Pierwsze czytanie - z księgi Daniela 12, 1-3

W owych czasach wystąpi Michał, wielki książę, który jest opiekunem dzieci twojego narodu. Wtedy nastąpi okres ucisku, jakiego nie było, odkąd narody powstały, aż do chwili obecnej. W tym czasie naród twój dostąpi zbawienia: ci wszyscy, którzy zapisani są w księdze. Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie. Mądrzy będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy nauczyli wielu sprawiedliwości, jak gwiazdy przez wieki i na zawsze.

- Daniel pisze do siebie współczesnych, przeżywających wyjątkowo ciężkie doświadczenia.

1. Probuje ich pocieszyć i umocnić.

« Wtedy nastąpi okres ucisku, jakiego nie było, odkąd narody powstały, aż do chwili obecnej. »

- Mamy tu czas przyszły ale adresaci księgi dobrze wiedza, że przesłanie Daniela dotyczy czasu teraźniejszego. Daniel pisze w okresie wielkich przesładowan, musi więc zachowywać pozory....

Jestemy w drugim wieku pne. Narod wybrany żyje pod okupacją grecką. Alexander Wielki i jego następca byli pobłażliwymi, i tolerancyjnymi władcami. Jednak Antiochus Epifanczyk, który panował około 170 roku pne, bardzo przesładował Żydów: zabronił im praktyk religijnych i wymagał, by składali mu hołd, jaki dotąd oddawali Bogu. Mieli dwa wyjścia: poddać się jego wymaganiom albo doświadczyć przesładowania i tortur.... Wielu przyplaciło to śmiercią.

To właśnie w tym czasie Daniel przekazuje im słowa pociechy. Zapewnia ich, że *“Michał, wielki książę Aniołów czuwa nad nimi”*. Tłumaczy im, że ta walka toczy się nie tylko na ziemi ale też i w niebie: zastępy Anielskie, z Michałem na czele, wygrały już te walki za nich.

2. Zapowiada zmartwychwstanie ciał, co jest wówczas zupełną nowością.

- *“Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie. Mądrzy będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy nauczyli wielu sprawiedliwości, jak gwiazdy przez wieki i na zawsze.”*
- Daniel tłumaczy, że Bóg nie może opuścić tych, którzy zgineli za wiarę, którzy nie zaparli się Go. Pisze, że oni wprawdzie umarli, ale pewnego dnia zmartwychwstają.
- Daniel, jako pierwszy zapowiada zmartwychwstanie poszczególnych osób. Dotąd mówiono zawsze o narodzie wybranym jako o grupie, a Daniel zwraca uwagę na każdego indywidualnie.

Według Daniela, wiara w zmartwychwstanie indywidualne zakłada dwa elementy:

- a) Bóg troszczy się nie tylko o naród wybrany jako całość ale też o każdego poszczególnego jego członka.
- b) Bóg jest wierny i nigdy nie opuszcza człowieka: zatem także wtedy, gdy ten umiera. Bóg pragnie, by człowiek był wolny. Nie może więc zostawić go w sidłach śmierci.

Daniel pisze na razie tylko o zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

Psalm 16, 5.8, 9-10, 11

*Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego:
To właśnie Ty mój los zabezpieczasz.
Sznur mierniczy wyznaczył mi dział wspaniały
i bardzo mi jest miłe to moje dziedzictwo.*

*Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek,
bo nawet nocami upomina mnie serce.
Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy,
nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy.*

*Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje,
a ciało moje będzie spoczywać z ufnością,
bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu
i nie dozwolisz, by wierny Tobie znalazł grobu.
Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie,
rozkosze na wieki po Twojej prawicy.*

- Psalm 16, wbrew pozorom, opowiada o trudnej walce o wierność wierze.
- Narod wybrany, aby lepiej wytłumaczyć swój szczególny « status », porównuje się tu do lewity :

«Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego: To właśnie Ty mój los zabezpieczasz. »

- Słowa “dziedzictwo” i “kielich” wskazują na specyficzną sytuację lewitów, którzy w czasie podziału ziemi Izraela między potomków Jakuba, otrzymali nie kawałek ziemi ale Świątynię i posługę w Niej. Odtąd całe ich życie poświęcone było sprawom kultu. Utrzymywali się z dziesięciny, otrzymywali też mięso i pierwociny z części składanych ofiar.
- Pozycja Żydów jako narodu wybranego spośród wielu innych i poświęconego Bogu, jest analogiczna do statusu lewitów. Ich konsekracja, służba i wierność Bogu są źródłem ich radości :
 - « *Boże, Ty jesteś moja ucieczka. Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy. »*

« rozkosze na wieki po Twojej prawicy »

- Psalm ten został napisany dużo wcześniej niż księga Daniela. Jest tu mowa o wieczności ale nie o zmartwychwstaniu poszczególnych osób. Zresztą wszystkie psalmy mówią o całym narodzie wybranym a nie o jego jednostkach. Cały ten naród jest przekonany, że będzie żył wiecznie jako wybrany przez Boga.

« ciało moje będzie spoczywać z ufnością, bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie znalazł grobu. »

- Słowa te nie są wyznaniem wiary w zmartwychwstanie poszczególnych osób ale w przetrwanie narodu wybranego:

- Długo później, zaczęto odnosić te słowa do Jezusa.

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - tel: 03.88.32.31.60